

успѣва да подчини и да използува природнитѣ сили, които изпърво го плашели.

Като главенъ лостъ, който тласкалъ далечниятъ нашъ прадѣдъ къмъ напредъкъ, е *борбата за съществуване*. Животътъ му се ръководилъ отъ две главни нужди: *да се пази отъ врагове и да задоволи глада си*. Първата отъ тия две нужди го заставя да открие и постепенно да усъвършенствува оржжието си, а втората го води къмъ поставяне началото на редъ отрасли отъ стопанския животъ. Докато презъ *старата каменна епоха* нашитѣ прадѣди живѣли главно отъ ловъ, презъ *новокаменната епоха* се научаватъ да обработватъ земята и почватъ да отглеждатъ домашни животни. Съ това поставятъ *начало на земедѣлието и скотовѣдството*.

Домашнитѣ животни: конътъ, кравата, волътъ, овцата, козата, свинята, слонътъ, камилата, кучето и пр. не му ги дала щедрата природа тъй кротки, както ги виждаме днесъ. Благодарение на своя умъ, търпение и постоянство човѣкъ успѣлъ да смекчи дивия нравъ на тия животни, като едни отъ тѣхъ му ставатъ помощници, а други, отъ свои врагове, ги спечелва като вѣрни и предани другари.

Между всички домашни животни, първото отъ тѣхъ, което се привързва къмъ човѣка, е домашното куче.

Вие знаете, че едни отъ старитѣ народи, които много рано сж се развили въ културно отношение, сж египтянитѣ. Тѣ сж оставили великолепни паметници, градени преди 4—5 хиляди години. Върху тия паметници се срѣщатъ образитѣ на домашното куче. (Обр. 1). Трѣбва, обаче, да приемемъ, че кучето, като домашно животно, е билъ познато въ Египетъ преди още да сж били строени въпроснитѣ паметници. За тия жители въ долината на Нилъ кучето било на голѣма почитъ. Въ дома на знатния египтянинъ то е било всеобщъ любимецъ, и често на ловъ ходили съ многобройни кучета.